

Сега ние пжтувахме изъ дефилето на р. *Рила*. На всѣки мигъ прѣдъ насъ се откриваха все нови и нови природни красоти . . . Високитѣ върхове, покрити съ зеленина, единъ по единъ се изреждаха прѣдъ нашитѣ очи; ние, отъ дѣното на дефилето, изпрацахме нашитѣ поздрави къмъ тѣхъ . . . А хубавата, вѣковна гора, съ пѣсенъта на многобройнитѣ птици, изпѣлваше съ радостъ нашата душа . . . Буйната пѣкъ рѣка правѣше гледката още по живописна . . . Тя като луда се блѣскаше о голѣмитѣ камъне и разпѣнена бързаше напредъ . . . Ахъ, какви хубави мѣста! . . . На човѣка се иска никога да се не свършва това дефиле, да се радва и наслаждава постоянно на тази прѣлестна мѣстность!.

Но файтонътъ като стрѣла се спущаше изъ гладкото и хубаво шосе. Слѣдъ два три часа излѣзохме изъ дефилето и прѣдъ насъ се показа селото *Рила*. То е голѣмо и хубаво село. Разгледахме го и слѣдъ малка почивка, тръгнахме.

Минахме прѣзъ богатото село *Кочариново*. Неговата околность бѣ покрита съ различни буйни посѣви. Тамъ обработватъ най-вече тютюнъ. Овощнитѣ дървета, които ги има доста много, бѣха нависнали отъ плодъ.

Слѣдъ нѣколко часово пжтуване, навлѣзохме въ гр. *Дупница*.

Градътъ е разположенъ между двѣ височини, около които се извира рѣката *Джержменъ* . . . Тази рѣка извира отъ *Рила* планина, минава прѣзъ града и напоява плодородното дупнишко поле.

Дупница е старъ градъ, но отъ нѣколко години е захваналъ да се поправя и планира. Тукъ тамъ се виждатъ доста красиви кжщи. На едно